

1. Úr Is-ten, vonjad szí-ve-met E szent napon ma-
 1. (És se-gíts min-den tet-te-met Így szabnom szent sza-

gad - hoz,
 vad - hoz;
 Add, hogy e pi - he-né - sem - re Szánt

i - dőt é - pü - lé - sem-re És ö - rö - mőd-re tölt - sem. M. R.

2. Hadd legyen gyönyörűségem / A te házádba járnom, / S ott tisztetem, kötelességem / Jó oktatását várnok. / Add látnom, mily bölcs végzésed, / És üdvösséges tetszésed; / Hadd szabjam hozzá élttem.

3. Ha igéd hű tanítója / Az ige magvát hinti: / Rád hallgatva, égi szódra, / O! taníts mélyen hinni. / A törvény tanulására / És jóság gyakorlására / Te gerjessz kedvet bennem.

4. O! add, hogy igéd ereje / Átjárja bűnös szívem, / És munkálja idejében / Az üdvöm, megtérésem! / S ha járok már jó ösvényen, / Hadd fussak híven, serényen / A kitűzött szent célig.

5. Így e szent nap nagy boldogság / És áldás napja leszen, / És engem itt a mennyország / Hű gyermekévé téssen. / S e próbaidő ha lejár, / Az örök élet, béke vár / Ott nálad, égi Atyám.